

“Som testimonis del que és transcendent”

“Aquest concili va representar un renovament de la vida religiosa i, també, monàstica, i d'aquí neix Solius

“Ens dediquem molt a acollir persones a l'hostatgeria. Aquí veuen com vivim i molts repeteixen”

Peñarroya, prior de Solius, al costat del pou Foto: J. TRILLAS.

El prior de Solius, Josep Peñarroya, ens rep a la sala de lectura, amb un calefactor acabat de connectar per acollir-nos. Peñarroya va entrar a Solius el 1974, on ha fet de bibliotecari i cuiner. És prior des del 2011.

Solius és un reflex del Vaticà II? Sí. Aquest concili va representar un renovament de la vida religiosa i, també, monàstica. Va ser com voler posar-se al dia. D'aquí neix Solius, i no es pensi, no vam ser els únics. Va haver-hi altres propostes? Sí, van sorgir projectes per a experiències noves de vida monàstica; algunes han prosperat, d'altres, no. Com sorgeix Solius? El llavors abat de Poblet, Mon Garreta, i quatre monjos més, van voler buscar un lloc més senzill i recollit per allunyar-se d'aquest gran i magnífic monument amb tantes visites. Volien treballar en aquesta renovació que demanava el concili. Van buscar per molts llocs, però finalment el llavors bisbe de Girona, Narcís Jubany, els va acollir i van trobar aquesta parròquia rural, on no hi havia rector i que als estius es feia servir com a casa de colònies. De fet, el monestir és a l'antiga rectoria i casa de colònies. El quatre monjos hi van arribar el 21 de gener de 1967, que coincideix amb la festa major de la parròquia, de la qual

santa Agnès és la patrona. Quina és la vida a Solius? Hi ha molta gent que ens ho pregunta. Penso que la vida apostòlica activa com la d'un rector s'entén molt bé. Nosaltres ens dediquem a la feina de l'esperit. Som testimonis del que és transcendent. En el món hi ha més del que es veu, que és Déu. En som testimonis i vivim per a això. Volem viure l'amor que va predicar Jesús. Som gent diferent, d'edats diferents i gustos diferents, amb els problemes de tothom, i ho demostrem. Ens dediquem molt a acollir persones a l'hostatgeria. Aquí veuen com vivim, la serenitat... Molts repeteixen. Pensi que estem parlant de més de dues-centes persones anuals. És possible viure l'Evangeli, i en això estem.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 07-01-2017 Pàgina 26

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/1038234-som-testimonis-del-que-es-transcendent.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui